

რედაქცია

კოლონიის პრინციპზე თვით. ა. მუხრანის სს.
სედას-მეწერა
„დროების“ ფასი:
მთლიანად 9 მან. წლისთვის 3 მან.
წელიწადში 5 მან. ერთი თვისთვის 1 მან.

დროება

უანი განცხადებისა
ადრის მხარით, მხოლოდ ერთი მხარე...
„დროების“ მისამართი:
ს. მთიანეთის ქუჩის მესამე კმ-ზე,
ს. მთიანეთის ქუჩის მესამე კმ-ზე,
ს. მთიანეთის ქუჩის მესამე კმ-ზე.

გამოდის ყოველ-ღეო ორშაბათს გარდა

რედაქციისაგან.

რადგანაც მისის ნომრებში სრულ-
ებით აღარა გვაქვს, ამიტომ „დრო-
ების“ სედას მეწერა შეიძლება
მხოლოდ 1 ივნისიდან.

გსთხოვთ ქალაქის ხელის მომწერ-
ლებს, თუ ქალაქს გარეთ ვინმე გავს
სასაფხულოდ ადრევე შეგატყობი-
ნონ ახალი ადრესი, და 50 კაპ. წარ-
მოადგინონ ადრესს გამოსაცემ-
ლებს.

ქალაქს გარეთელ ხელის მომწერ-
ლებს სთხოვს რედაქცია ყოველთ-
ვის ადრესს გამოსაცემელი 40 კაპ.
წარმოადგინონ ხალხურ რედაქციაში.

უმორჩილებს ვსთხოვთ ხელის
მომწერელთ, გისაც ჯერ ფული არ
შემოუტანია, ივნის 1 მდე შემოიტა-
ნონ, თორემ გასუთის გაგზავნა მო-
ესპობათ.

ტელეგრაფი

(სსრდალოში ტელეგრაფის სააგენტოსათვის)

რუსეთიდან

მოსკოვი. 15 მისის. საღმრთო წე-
სი და გვირგვინების გათავდა. დიდ-
ხანს არ შეწყვეტილა წარბაზნების
გრძელება და უთვალავი წარბაზნი
გუ-
გუნია. დასაწყისი ხალხს შეატყობინეს
წარბაზნების სრულით ნაკლავის
სასახლის მოედნიდან. 9 საათსედ და
35 წამ. დაიძრა ზრცხვას. უცხო
სახელმწიფოთა ელჩებმა წინათვე
დაიჭირეს აღაგები ღვთის მშობლის
მიმინებას სობორში. უცხოეთელი
ზრინებები მიაცილებდნ ტახტის მემკ-
ვიდრეს, რომელიც სობორში მიბრ-
ძანდა ადრე. გზა განათლა წმინდა

„დროების“ ფელტონი, 18 მისის.

ციცია.

(მოთხრობა).

მრთს ზაფხულის დღეს, „ბურსაკი-
რის“ ფერდობზე ცხვარი თეთრად
შეფენილიყო და ძოვით ყინულიან
წვევებისაკენ, სადაც ბატყებს უნდა
ეთამაშათ, მიდიოდა.

შმაწილი მწყემსი, ახლად წვერ-
ულეთაშ აშლილი გასულიყო მალალ
ქელზედ და იქიდან გასცქეროდა თავის
„საყარელ“ პირუტყვებს.

მევით დღეე ორსა თუ სამს ვერს-
ზედ ვაკედ მიდიოდა და ზედ ანკარა
მთის წყალი გველსავეთ მიიკლავე-
ბოდა.

ბურსაკირის მეორე მხარესაც ჯერ
მწვანე ზურმუხტის ფერი ველიანი
მიზღვედა და თავდებოდა ზოგან ჩონ-
ჩნებით, ზოგანაც სიბი კლდეებით. აქა-

წელით, რომელიც არ მთავარ-და-
კანს მიქიანდა, კარის მღვდელმა ბა-
უნაგმა, სამღვდელთა, მდიდარი შე-
სამოსით მართული, გამოვიდა სო-
ბორადამ, რომელსაც სამეფო სამკაუ-
ლი მიუხლოვდა სობორს, რომელიც
რამდენიმე აქრომკედით ნაკურ ბაღი-
შებზედ ელაგა: შექმედ გამოჩნდა
მათი დიდებულები თავის ბრწინისაგე
ჭამდლთ; წინ მ აუძლდა წინანდალ-
ადიუტანტი თავადი დოლოდორუგოვი,
რომელსაც გულზედ ეკიდა დღეს ნა-
ბობები იმპერატორის პორტრეტი
ქვირფასი ბრინჯიტებით მიჭედლია.
ხელმწიფეს მკლავ გაყრილი მიჭყვანდა
თვისი მუელე, მიბრძანებოდა ქუდ-
მოხდილი და ცალ ხელში ეპურა ხმა-
ლი. სობორს კარებთან მოსკოვის
მიტროპოლიტი იანნიკე მიეკება მოკ-
ლე სიტყვით; ნოვგოროდის მიტრო-
პოლიტმა ისიდორემ ჯვანს ამთხვია;
კიევის მიტროპოლიტმა პლაცონმა
აიხმა ასხურა. იმპერატორს მეტი
აღუღებობისგან ცრემლები გადმოსც-
ვიდა. მის გვერდით მდგომარე დიდი
მთავრები ტირილენ. ამ სანახაობამ
ხალხზედ მეტად იმოქმედა და ბევრს
ცრემლი მოჭვანა. ხალხის სიხარუ-
ლის ეფინა ჭფრავდა წარბების რეკ-
ვას. მათმა დიდებულებამ კარის ბჭეს-
თან მუხლი მოიდრეკეს, ხატებს ემთ-
ხვივნენ და დაბრძანდნ ტახტზედ მი-
ხედლისა და აღექსი რომანოვებისა.
მიტროპოლიტმა პლაცონმა წაიკითხა
მოკლე სიტყვა, ისიდორე ნოვგორო-
დელმა წაიკითხა ლოცვა: „ღმერთო
დიდებულა.“ ლოცვის დროს: „უფა-
ლა, ღმერთო ჩვენი, მეფეე შეფე-
თა“ იმპერატორმა ტირილი იანიყო.
გვირგვინის დადმას, მიწონ-ცხებას

იქ გადმოსჩქეფდა რძესავეთ თეთრი
ნაკლულები, რომელიც გაცოფებულს
მხეცსავეთ ეცემოდა ჩამოღესილს
კლდეებს და წერილს ნამად იფრქე-
ოდა.

წყნარი ნიავე იშვიათად ჰბერავდა
და აგრილებდა მზისგან გახურებულს
აღგილებს. მრთს ადგილს ლაფეარდო-
ვანს ცაზედ გაჩერებულიყო ღრუბ-
ლის პატარა ნაჭერი, რომელიც ხან
იკარგებოდა და ხან ისეე სხვა-და-სხვა
გეარ სურათად გამოჩნდებოდა.

მრთს ადგილს, ცის ტატნობაზედ
გამოჩნდა ბუზისოდნათ შვი ნიშანი,
რომელიც ცოტა ხანს უნძრევლად,
გაშეშებულსავეთ იღვა.

ცოტა ხანმაც გაიარა, შვი საგანი
შეინძრა და ცაზედ აშკარად გამოჩნდა
არწივის სახე, რომელიც წყნარის მაგ-
რამ ძრიელის მოძრაობით დანაფარ-
დობდა.

და სობორადამ გამოხვდას ატყობი-
ნებდენ ხალხს წარის რეკვით და წარ-
ბაზნების სრულით. მიმინების სობო-
რადამ მათი დიდებულები მობრძან-
დნ მთავარ-ანგელისს და წარბების
სობორებში თავყანის საცემად. ხალ-
ხი სიხარულის ეფინით ატილებდა.
როდესაც ვრემლის სასახლეში აბრძან-
დნ, იქიდან თავი დაუკრეს ხალხს.
სიხარულის ეფინამ დედამიწა შესძრა.
ხვალ ხალხს დაუბიგებენ მანიფესტს
ეკლესიებში და პოლიციის უჩსატკებ-
ში. დღეს გამოვიდა სამი ნომერი „სე-
ნატის უწყებებისა“, რომლებშიაც და-
ბეჭდილია: მანიფესტი, რესკრიპტი და
სახურებო.

მოსკოვი. 16 მისის. მანიფესტი
მიანიჭებს ხალხს მრავალ წყალობას:
ეპატებთ გადასახადი, ვისაც იჯარით
აქვს ალებული სახაწინო, სახასო და
მისი დიდებულების კაბინეტის მამუ-
ლები; შეუმსუბუქებთ პირთ საწო-
ვადებთ და წოდებთ სახელმწიფოს
გაღის დაბრუნება. აღარ გადასდებთ
ჯარშია, ვისაც საღმრთო შემოსავლის
წესდება დაურღვევიათ, შეუმსუბუქე-
დათ სასჯელი სხვა-და-სხვა დანაშა-
ვით, მხოლოდ არ ეპატებთ ის გა-
დასახადი, თუ დანაშაულობის გამო
რამე წარაღს ედაგებან. ყველა ის
დანაშაუვნი, რომელნიც სასისხლო სა-
მართალს ჯერ არ მისცემიან, ვადა ამ
სამართალში მისაცემი, შეუმცირდებთ
მესამედით*. განთავისუფლებან ყვე-
ლა გადასახადისგან, რომელიც დანიშ-
ნულია ადმინისტრაციული წესით;
მიეცემთ შედავათი ტყის ქურდობის-
თვის, საწინის შეუმდებელ მოვალე-
ებს, მანწანწალათ (Бродяги) მიეცემთ
ნება დაბრუნდენ თავიანთ სახლებში.

მწყემსმა დაუწყა ყურება და შე-
შურდა ფრინველის თავისუფლობა.

იმ წუთებში ბეჩიას, ასე ეძახდნენ
მწყემს, ფრინველად გადაქცევა უნ-
დოდა; ის არა კმაყოფილდებოდა თავის
მდგომარეობით, ნატრობდა იმ ძა-
ლას, იმ მდგომარეობას, რომელსაც
სამუალობა მიეცა ყველგან, ყველგან,
სადაც-კი მოიწადინებდა, გაფრინილი-
ყო, მისულიყო, თავ-დასცემოდა.

იმასა სურდა მისულიყო თავის სო-
ფელში, ზევედგან მოეკრა თვალი თავის
ციციასთვის, მოეტაცნა და წასუ-
ლიყო ისე შორს, შორს, რომ კაცის
ხმა ვერ მისწდომოდა. ბეჩია ამ ფქ-
რებში, იყო როდესაც არწივი ერთბა-
შად დედა მწიკინ შურდულივით
დაეშვა და რალსაც მალზედ დაჭრო-
ლა.

მწყემსმა გაიხედა იმ მხარეს და და-
ინახა შეშინებული კურდღელი, რომ-
ელსაც ყურები დაეცქვიტა და გარ-

ვინც საწოვადებობის განჩინებით გაგ-
ზავნილია, ნება ექნება მინ დაბრუნ-
დეს, თუ სამი წელიწადი ვასულა გა-
დასახლების შედეგე. შეუმსუბუქებთ
სასჯელი პოლიტიკურ დანაშაუვით;
ვინც ამ მანიფესტის ძალით განთავი-
სუფლდებთ გამოძიებდაშ და სინდი-
სი სთხოვს, სამართალმს განიხილოს
მისი დანაშაული, იმით შეუმდინათ ეს
სურვილი განაცხადონ ექვსა თვის
განმომსგლობაში. თუ ამ მანიფესტის
გამო რამე ეჭვი დაიბადოს, ეს უნდა
განიხილოს სენატმა და თუ მის უფ-
ლებას აღემატება—თვით სკლმწიფე
იმპერატორმა.

ლონდონი. 14 მისის. ზალატაში
ტიტომრისმა განაცხადა იქედა, რომ
ოსმალეთის მიმართებლობა სომხეთში
რეფორმების მოახ დეხსო და ინგლისის
დიპლომატია შეეწევას. ბრისსამ მის-
ცა წინადადება, დროა მოვავანოთ
ოსმალეთს თავისი მოვალეობა შესა-
ხებ სომხეთისა შესრულდოს.

ახალი ამბები.

პარველად წააულა პეტერბურლი-
დამ მოსკოვს კურიერის მატარებელი
შიგ გამართული ბუფეტით. ამ მატა-
რებელს 604 ვერ. პეტერბურლიდამ
მოსკოვამდე გაუელრა თორმეტ საათს.
ზოგ ჯერ საათში 80 ვერსი გაურბე-
ნია. მატარებელზედ განსაკუთრებით
დიდ-კაცობა ყოფილა.

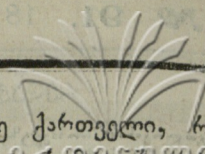
როდესაც კავკასიის მთავარ-მარ-
თებელი მახელი ნიკოლოზის-ძე აქე-
დამ პეტერბურლში მიიწვიეს და მთა-
ვარ-მართებლობა მოისპო ჩვენში, თ.
ლონდუკოე-პარსაკოვს ჰქონდა მინ-
ლობლი წარედგინა თავისი აზრი შე-

ბოლა ბუჩქებისკენ, სად ც თავის შე-
ფარებას აპირებდა.

დაგერშილი არწივი, კურდღლეს
მოშორებით თითქმის სრულიად და-
ეშვა დედა მიწაზედ და ისე გაჰქროლა
თავის მსხვერპლისკენ, რომელს ც წუ-
თიდ წუთზედ უახლოვდებოდა.

ბეჩა წამოეწია, ვაშლია კლანჭები
და იმ წუთში როდესაც წელში გაე-
ლებს უპირებდა, ძურდღელმა „უქ-
ცია“, გაბტა გვერდზედ და აიცილია
არწივი. რომელმაც გამალებან გამო
თავი ველარ დაიმაგრა და გამოორდა.

ბეჩა გატაცებით და გულის ძგე-
რით უყურებდა ამ სურ-თს, გულით
შეტრფოდა ფრინველთ მეფის სიმარ-
დეს, სიძაყით და მედიდურობით საე-
სე მოძრაობას, მაგრამ კურდღელიც
ებრადებოდა, თანაუგრძნობდა იმის
მდგომარეობას ამიტომ, რომ კურდ-
ღელი თუცა „ბეჩიავა“ მაგრამ ისიც
„ღვთის გაჩენილია“.

სახებ იმ ცვლილებებისა, რომელნიც უნდა მოხდარიყვნენ ქვეყანის სამართ-ველოში. მხლა, როგორც სახელმწი-ფო რჩევას დაუმტკიცებია, შემდეგი სახით შეიცვლება ჩვენი მხრის მმართველობა: გაუქმდებიან, მთავარ-მართე-ბელის თანაშემწის ადგილი, უპირატე-სი სამართველო (Главное управление) რჩევა და დეპარტამენტი, სახელმწიფო ქონებათა სამართველო და აგრეთვე მომრიგებელ შუამავალთა კანდიდა-ტების ადგილი, ამ გაუქმებულ დაწე-სებულებათა საქმეები გარდაცემა სხვა-და-სხვა სამინისტროებს. რაც თავად-აზნაურთა სადებუტატო კრებაში საქ-მეები ირჩევიდა უმაღლეს წოდებათა უფლებების შესახებ, გარდაცემა ჰე-როლიდის დეპარტამენტს. მოისპობა აგრეთვე ცალკე შესავალ-გასავლის შედგენა ქვეყანისთვის. ის მოსამსახუ-რე პირნი, რომელნიც ამ გაუქმებულ ალაგებში მსახურობდნენ, დარჩებიან შტატ გარეთ. ახალ სამართველოს ქვე-ყანაში დაენიშნება წელიწადში მო-მავალი წლის 1-იანვრიდან 138,250 მან.

~ ჩვენ შევიტყუეთ, რომ ამ ცო-ტა ხანში შეუდგებიან საპატოო მომ-რიგებელ მოსამართლეთ ამორჩევას ჩვენში. თვედ-აზნაურთა წინამძღო-ლებს კიდევ მიუღიათ წინადადება წარმოადგინონ თავიანთ სანდო და ღირსეული პირნი.

~ სასტუმროებში მომღერალი ქა-ლების ყოლაზედ ჩვენ არა ერთხელა გვეჩინა ლაპარაკი და წარმოგვითქვამს ის აზრი, რომ ქალაქში მყოფს სას-ტუმროებში უნდა აღეკრძალოს ხალ-ხის ამ გვარი გამრყენელი სიამოვნება. მხლა შევიტყუეთ, რომ პოლიციას კა-დეც მოუხდენია განკარგულება სას-ტუმრო „შეიცარიანი“ აღეკრძალოს ამ გვარი დროს გატარება.

სამწუხაროდ საქმე მართა ერთს სასტუმროზედ კი არ არის, იმაზედ

არის, რომ სუყველა სასტუმროებში აღეკრძალოს და აღეკრძალოს მუდმივ, თორემ ერთგან დახურვა რას არგებს, როდესაც ამ გვარს ქეიფს შეჩვეულ-ნი ახლა სხვაგან შეიყრებიან? ამ გვარს დროს გატარებას ძირიანად ამოგდება ეჭირება და არა ისე, როგორც სას-ტუმრო „ს. ქართველოში“ მოახდინეს: სადაც სასტუმრო ჯერ ერთი აზნა-ვის სახელზედ იყო და აღეკრძალოს არაფიანკების ყოლა, ახლა მეორე ამ-ხანაგმა გააღო და ისევ ნება მისცეს.

~ მს ორი დღეა, თბილისი გაჩა-ღებულა. ხალხი დადის დაფა-ზურ-ნით, შინჯავს ვენზილებს და ტრანს-პორტებს, მალაზიები თითქმის მთლად დაკეტილები და შემკულნი სხვა-და-სხვა გვარის ბაიარლებით არიან. თუ სადმე თითო ოროლა მალაზია არის ღია, ისიც იმისთვის რომ თავიანთი ლამპების შუქით ღაზითი მოუშატონ ჩირაღდებს. შევლანი მოუთმენელად მოვლიან ხელმწიფე იმპერატორის მა-ნიფესტს. აედარმა ცოტა არ იყო შეა-წუხა ხალხი.

~ ორშაბათს, 16 მაისს, დილით ადრე მოვიწინა უთვალავი ხალხი მრეე-ნის მოედნის გარემო ქუჩებს, ბალ-კონებს და სახლების ბანებს. იმ მოე-დანზედ წირვის შემდეგ ერთად შეყ-რილმა სამღვდლოებამ, როგორც ქრისტიანეთ, აგრეთვე მუსულმანების და ებრაელებისამ გაღიხადეს პარაკლი-სი. შემდეგ ჯარებიც გამოჩნდნენ, ქალა-ქის ამქრები თავიანთ ბაიარლებით, რომელთაც ჯერ მუსიკა მოუძღოდა და მერე ზურნა: ამქრებს შეყრილი ხალხი სიხარულით მიეგება და „ურა“ დასძახა. ბაღს შემოუარეს, ქვევითი ბაღის კარიდან შემოვიდნენ, ერთ ალა-გას დაუშვეს ბაიარლები, ზურნამ ღე-კური დაჰკრა და გაჩაღდა თამაშობა. ლხინი ერთი ასად იმატებდა, რომ ქალაქს ორიოდ რუმბი დენინო გამოე-

— ჰეი!.. მგეც შენ! ღიძახა იმან და გადმოიტრიალა თოფი რომლის ტუჩიდანაც ჯერ კიდევ ბოლი ამო-დიოდა. მასუკან წყნარად მოიხია ჩო-ხის კალთიდან ნაჭერი, წყნარადვე ამოიღო თოფის ესარი და დაუწყო წმენდა.

იმას ეს საქმე ჯერ არ გაეთავებინა როდესაც მოესმა ხმა:

— ბიჭაუ, ჰა, ბიჭაუ*!

ბეჭიამ მიიხედა იქით და გაფრთხლ-და მთის წვერზედ იღვა ჩვიდმეტ თერამეტის წლის ქალი, რომლის მშვენიერებაც მთის კაცზედ ბევრით უფრო გემო განსნილსაც მიიზიდავ-და.

ბეჭია ჯერ გაფითრდა, მერე გა-წითლდა და რაოდენიმე ხანი მოუწ-და სანამ ამ ქალისაკენ გასწევდა.

როდესაც მწყემსი მიახლოვდა, ქალ-მა მოიხსნა გულა და ნიავსავით წყნა-რის ხმით უთხრა:

*) მთაში ქალი გაცს სახელს ძნელად დაუძახებს, საზოგადოთ ბიჭობით ელა-ზარებენ.

ტანა ბაღში ხალხისთვის ხელმწიფის სადღეგრძელოდ.

წერილი რედაქტორთან*)

შოველი გაუნათლებელი ხალხი სა-შოველოთ და მეტადრე ქართველი ყველა ძველებურს მაგრა ეჭიდება. ძველებურს, მამა-პაპეულს, ყოველის-ფერს თაყვანსა სცემს ისე, როგორც კერპს. მამა-პაპეული საზოგადო წესი, რიგი, ჩვეულება, იარაღები, როგორც სამეურნეო, ისე ყოველი საოჯახო და სახელოსნო იმას მიჩნია ისეთ განძათ-ქონებათ, რომლის უკეთესი სხვას არა-ვის აქვს და მამასადამე ყოველი ცვლი-ლება—გაუკეთესება მათი სრულიად ამაო იმ.თის აზრით.

*) ადგილს ვაძლევთ ჩვენ გაზეთში გლ. ჯანდიერის წერილს, მაგრამ ზო-გიერთში ვერ ვეთანხმებით პატრიარქულს ავტორს, რომელსაც ჩვენი გლეხი შეუ-გნებელ დათვად წარმოუდგენია ჩვენი გუთანი და ურემი ანც ბრმა შემთხვევის ნაყოფია, ანც ცილამ ჩამოგარდნილან, როგორც ოხუნჯობს ბ. ჯანდიერი. ერ-თიც და მეორეც ხანგრძლივ გამოცდილე-ბას და მოფიქრებას შეუფარდებია ჩვენი ქვეყნისთვის და მიწის ნიადაგისთვის. როდესაც ჩვენი ქვეყნის მთებს გაავაკებთ და სუფრასავით გზებს დააკებთ, როდესაც მიწის ნიადაგს ისე მოამზადებთ, რომ გუთნებს ჯავის ძირები, მიძა და სვარტქ-ლა აღარ ამტკრევედენ, მაშინ ჩვენი ურემის მაგიერ რესურსებიან ჭურჭურებს გავიხეთ, კამეჩების მაგიერ ცხენებს და ჩვენი გუთ-ნის მაგიერ თქვენგან მოწინებულს ჭო-ვანდის გუთნებს. ბ. მარგოვი თავით ფესმადენ ეგროზიულია, მაგრამ, როდესაც ჩვენი გზები ნასა, სთქვა, რომ ამ გზებ-ზედ ქართული ურემი სწორეთ ზედ გა-მარჯობია. ადგილის კურდღელს ად-გილის მწკრივი უნდა. ქართველები ისეთი სულელები არ განსჯანთ, თქვენ რომ წარმოგიდგენიათ!

რედ.

— ბი ჯერი მოგიტანე.

ბეჭიამ გაპოართო გულა მაგრამ კარგა ხანს ქალს ვერ შეხედა და ვერც ლა-პარაკი დაუწყო.

— მამა, ბატკნებს უყურეო, სიც-ხეში ყინულზედ არეკოდეო, თორემ დაიხაშმებისო. ღაიწყო ისევ ქალმა.

— აგრე. ძლივს მოახერხა მწყემსმა და ისევ სიჩუმე ჩამოვარდა.

— აბა, ახლა კი წაფლო. ღაიწყო ქალმა.—თუ არას დამაბარებ?

— ბედ-შაო, ჩემო თაო! ღაფა-ცურდა ბეჭია.—სად წახვალ?... მოი-ცადე, დაისვენე... თხებს მოგიწველ...

— არ მინდა, შენაი ქირაიმე წა-ვალ.

— ნულა ციციანისი, ნუ!... ღარჩი ბატარახანს, პური ერთად ეჭამოთ.

— მეჩქარების და რაი ექნა?

— ჯერ აღრეა, შინ კიდევ მოას-წრობ. თითქმის ხეწვნით უპასუხა მწყემსმა. ციციამ ხმა აღარ ამოიღო და იქვე ჩაიკეცა.

ზახარებული ბეჭია გაექანა ხელა-

მოდი, დააჯერე ქართველი, რომ იმის გაუთლოელი სურვილია წაიჭა, უნდება „ორ ულუფა წაიჭა“ ცხრამდამ და საპალნიანს სამი-ოთხი უღელა მა-შინ, როდესაც იმის მეზობელ ხალხს, ყაზახის თათრებს შემოუღლიათ გასუფ-თავებული ურემები; იგივე საპალნისი-ნი ატარებენ უფრო მსუბუქათ უღე-ლი კამბჩით. ან ფურგონი, რომელ-საც ათასობით ხმარობენ მანჯის თათ-რები და ორჯელ მეტს საპალნის ხიდ-ვენ ოთხი ცხენით.

შთხარით იმას: რადგანაც კალოში ხშირად უნიაფობისა გამო მთელი გო-რები შიგვე რჩება გაუნიაფებელი ბევრ-ჯელ ორი-სამი დღის ნალექი და აე-ღარი ხშირად აჯეჯილებს ხოლმე, მოდი და შეიძინე იმისთანა სანიავე-ბელი, რომელიც თვით გაანიაფებს-თქო. ან შეიძინე ჰოვარდის გუთანი-თქო ნაცვლად იმ გუთნისა, რომე-ლიც იმას, ძრისტეს წინათვე, ღვთის განგებით, თუ რა მოვლენით, ღმერ-თმა უწყის, მოუგონია ის გუთანი, რომელსაც დღეს იგი ხმარობს და სა-სოგება აქვს მასზედ დადებული.

ღღევანდლამდის არავითარი ნაკ-ლულევენება ანუ რაიმე ზარალი იმას ვერა შეუძენია-რა იმ გუთნისა. არც იმ ნიშნებს ეხედაეთ, რომ ქართველი მეცადინეობდეს მანც მისს გაუკეთე-სებას ე. ი. ხენაში გამსუბუქებას, ხარ-ჯის შემცირებას და სხ.—ის იგივე ერთს უძრავ წერტილზე დგას გონე-ბა დახშული და თვით კმაყოფილი მამა-პაპეულის ნაშთით. — შოველს ახალს-გაუკეთესებულს სხვისგან, ია-რალზედ იმას ყოველთვის ერთი და იგივე პასუხი აქვს დამზადებული: „შე დალოცვილო, ფურგონი, სუფთა ურე-მი რომ გამიტყდეს, ვის გაეკეთებინო. ბუთანი რომ გამიფუტდეს ვის მიემარ-თო, ვის შეეკეთებინო“ და სხვ. მს არის იმათი ერთად-ერთი საბუთი და ამ საბუთის ძალით ისინი მაშინვე იტყვიან: „არა, ბატონო, ესეები ჩვენში

დისკენ, დასცა ხელი და გასწია თხე-ბის მოსაწვილად.

II

ციციას მამა შორლოყო შეძლებუ-ლი კაცი იყო; იმასა ჰყვანდა ორი ათასამდე ცხვარი, ამის შესაფერი მსხვილ ფეხი საქონელი და თუმცა ხენა-თესვას მაგდენად არ მისდევდა, მაგრამ მანც კარგადა სცხავრებდა და სტუმარს წესზედ ისტუმრებდა.

შორლოყო მთის ხალხის შეხედუ-ლებით ბედნიერი იყო, რადგანაც გან-საკუთრებითი გაჭირებას არ ხედავდა და შეძლებაც ნებას აძლევდა ყო-ველგვარი მოხელენი „თავ-მოქონი-ლი“ ჰყოლოდა, მაგრამ თითო შორ-ლოყო-კი არა ერთხელ დაფიქრე-ბოდა ხოლმე, რადგანაც მემკვიდრეთ ლამაზი ციციას მეტი არჩინა რჩებოდა და ქალი კი რა მემკვიდრე იყო, რო-დესაც „ცხოთა შეიღს უნდა წაეყუ-ნა?“

ამისთვის მოხვევე ჰფიქრობდა, რაკი ამ უბედურებას თავიდან ვერ აიცი-

არ გამოდგება, ისევ დალოცოს ჩვენნი წესი, ადათი, როგორც გვიცხოვრობა, ისე უნდა ვიცხოვროთ. ნეტავი ვი- ცოდვი, მანჯის თათრები და სხვ. რომ ფურგონებს და სუფთა-მაგარ ურმებსა ხმარობენ, ფულს იგებენ, როცა უტყულებათ, ვის აკეთებინებენ? ძახეთში პისის-ხევის ფერმაში ფრანკუზი „ლომ- ბალის“ გუთანსა ხმარობს. აგერ ათი წელიწადია, ხელში უჭირავს და ჯე- რაც არა გასტეხია-რა იმ გუთანს, თით- ქვის მაგდენიც არა გასცვეთია-რა, თუმ- ცა ძალიანა ხმარობს. რაც ამ ხანში იმ გუთანმა ხარჯი შეუმტკირა, მაშა- სადამე შექმატა, ამ შემატებულის ფა- სით თუნდა ექვს ამისთანა გუთანს კიდევ სხვას იყიდდა იმის პატრონი. მერობიელი ხელოსანი ისე განვითარ- და, რომ იმისაგან გაკეთებული იარა- ლი, მაგ. გუთანის საკვეთი, ბარი (სახ- ნისი), ფრთე და სხვა ნაწილები ისე მკვიდრათ არიან ნაკეთები, რომ რამ- დენსამე წელიწადს ძალზე მუშაობენ და შეკეთება კი არა სჭირდებათ ძ- ლიან დიდ ხნობამდის. მაშინ როდეს- საც ქართული გუთანის რკინები ისე რბილია და უნდითათ ნაკეთები, რომ კვირაში ერთხელ თუ არ დააფრალა- დებინეს. არ დააწყებინეს, სრულიად ჩლოუნგდება და საქონელს სტანჯავს. ხის ნაწილები ხომ დღეში ცხრაჯერ მოიშლება და ამას, მართალი მოგახ- სენოთ, ოსტატი გუთანის-დღეა „შაგ- ნახანაშივე გააკეთებს“, თუმცა ხან- და-ხან მთელი დღეც მოუცდება ხოლ- მე. მერობიელი გუთანის დედა, წი- ნადვე შინჯავს თავის გუთანს და თუ შეამცნია რამე დიად თითონ კი ვერ შეაკეთებს—ამაში სჯობიან „ქართვე- ლი გუთანის დედა“, არამედ წაუ- ლებს ხელოსანს და შიგ ქარხანაში— სამჭედურში ისე მკვიდრათ შეაკეთე- ბინებს, რომ ნახანაში თავის დღეში იმას გუთანი არ მოეშლება, არ გაუ- ტყდება.

მსკენისთვეში უნდა შევპირდენ

დენდა ზედ-სიძეთ ისეთი კაცი შე- მოყვანა, რომელიც იმის შეძლების ღირსი და კარგი გვარისა ყოფილიყო. რასაკვირველია სასიძოს საცხოვრებე- ლიც უნდა ჰქონოდა, რომ ობლო- ბით და შეუძლებლობით დაჩაგრული არა ყოფილიყო.

მორლოყომ კარგად იცოდა, რომ ყველაზედ მეტი ჯაფა და უსამართ- ლობა შეუძლებელს ეყრება, რადგა- ნაც მდიდარს თავის გამოსყიდვა ყო- ველთვის შეუძლიან. ისიც ესმოდა, რომ უსამართლობა შეუძლებელს ყოველთვის უფრო მოხრის, მოსტე- ხავს და გააბრაზებს. მომეტებულს შემთხვევაში უსამართლობით გაბრა- ზებულნი, დაჩაგრული გადანდევინებას დაეძებს, მაგრამ რადგანაც გარედ ყვე- ლა ერევა თავის ბრახს შინ ჯალა- ბობაზედა ყრილობს.

მორლოყომ ყველა ეს გამოცდი- ლებიდან იცოდა და არ უნდოდა თა- ვისი ქალი საწვალელებლად ვისთვისმე მიეცა.

მაშ სიძეთ ვინ უნდა ამოერჩივა?

ერთმანერთს ხუთნი: ერთი გუთანის- დედა და ოთხი მეხრე, დაუგძელონ საყვერები, შეასხდენ ულლებზე, დას- ძახონ ოროველა, ხნან ზამთრის პი- რამდის და ბოლოს იანგარიშონ ალოე- ბი (დღიური ნახანაია). მით: მეხრეს რომელსაც ეთქვით „ყვეარი უბია“ ამ გუთნეულში, ერგება ამ რამდენიმე თვის ხენაში: თითო ხარსა აქვს 1 დღის ალო, ყვეარ ხარს ერგება მამ—4 დღის ალო, ერთ მეხრეს, თუ ღამისა (ღამე აძავებს საქონელს) 4 დღის ალო აქვს და თუ დღის მეხრეა—3 დღის ალო ერგება. სულ შეადგენს შვიდაი დღის ან რვა დღის ნახანეს. მთელი შემოდგომა ერთი კაცი თავის ყვეარი (4) ხარით ხნამდა და ერგო- რვა დღის ალო. ეს კაცი ამ ხარებით, მანამ გუთანს გამოუშვებენ, ვერც შემა-ფიხს მოუტანს ოჯახს, ვერც ქირაზე წაეა და ასე რვა დღის ნახ- ნაფის გულისათვის ის მომცდარია სრული ორმოც-და-ათი ან სამოცი დღე. და ბოლოს ანგარიშით ნახეარი წლის მოსაგალიც არ მოსდის და გა- ზაფხულზე იმის ცოლ-შვილი რჩება მხლისა და ჭინჭრის სინაბარა. ბევრ- ჯელ ავღრებისაგან დაზვებილი მიწა ისე ამძივებს გუთანს, (უიმისოდაც ისე მიძიმეს) ისე სწყვეტამს მუხლში საქონელს, რომ ფხის გადადგმის ილაჯი აღარ აქვსთ. ამას დაესძი- ნოთ მეხრეების წირებში და ქარ- წილებში ტანტალი და ამის გამო მთელი კვირაობით გუთანი გამო- შვებულია ხოლმე პატარა ბიჭ-ბუ- ტებს სინაბარას ჰყრია საქონელი და ბოლოს ისიც მოხდება ხოლმე, რომ თოვლს წამაყრის და გუთანს გამა- ლებული შინათკეთ გაარბევინებენ. ალოს ველარ გამაყყანენ ხოლმე ესე იგი—ვისაც რამდენი დღიური უნდა ეხნა, მოხნავს და მაშინ იტყვიან ხოლ- მე „აუჭალელებმა იანგარიშესო და ალოები კი შიგ დარჩათო“.

თუმცა მეცნიერება კაცს ზნეობით

რასაკვირველია ისეთი კაცი, ვინც შეძლებისა და ძალის მქონებელი უნდა ყოფილიყო. იმასაც თვალს შეუვარდა შეძლებული მეზობლის შეიღის მახუ- ტაზედ, მაგრამ ქალი უეჭველია სხვასა ჰუქრობდა რადგანაც, რა მამა ამ სა- განზედ ლაპარაკს ჩამოუგდებდა სიცოც- ვაწითლდებოდა მოეხევიდა ყელზედ და ეტყოდა.

— არა მამისი, მე ჯერ გათხოვე- ბა არ მწადის.

— რაისთვი არა, რაისთვი? ჰკითხავდა მამა.

— შენთან მინდა ვიყო. შპასუ- ხებდა სიცოც და უფრო ძალზედ მოე- ხევიდა.

მორლოყო სიამოვნებით გაიღიმებ- და, რადგანაც ამ საქციელში განუ- საზღვრელს სიყვარულს ხედავდა გუ- ლითა ხარობდა რომ თავის ნაშობი ისე გულმხურვალედ ეკიდებოდა; მომ- ბალი ამ აღერსით ჩუმდებოდა დღი- თი დღე ვადაიდებოდა გათხოვებაზედ ლაპარაკი.

ამაღლებს, ამშვიდებს დაამშვენებსო“ ამბობს ლათინთ ანდაზა, მაგრამ ჩვენ ქართველები მაინც დიდს კმაყოფი- ლებით ვიძახით ამ სიტყვებს: „მათ გვერდით დინჯათ დადიოდა მამა-პა- პური გუთანი განუშორებელ ორო- ველათი“ და სხვ. ამათ თითქოს გეწა- დიან ესთქვათ, რომ ჩვენ ისეთი და- წინაურებული ხალხი ვართ, რომ ევ- როპელები უკან მოგეჩხავიან და ლა- მის კიდევ ვერ მოგვეწიფენ.—მაგა- ლითი თვალ-წინ გვიდევს. რვა მისს რომ გუთნების გასინჯვა (ცილობა)— კონკურსი იყო კასპში; იქ ქართულ გუთანთან ყველა ევროპიული გუთ- ნები სტყუოდენ. ქართული გუთანი განიერს ბელტს სჭრიდა და რიგზე კარ- გათ აწყობდა, არც მიწას ჰყრიდა ნა- ლარში და ერთი სიტყვით ამ გუთანს ვერა ევროპიული გუთანი ვერ გაუ- წევს ცილობას გარდა ფრანკუზულის დომბალის გრინიონისაგან გაუკეთე- სებულ გუთანისა, მაგრამ ესეც კი სა- ეჭვოა. ხუმრობა იქით იყო და იმ საწყალ მეხრეს რომ ერთი დომბალის ან ჰოვარდის გუთანი ჰქონდეს, რომელშიაც თავის ორ უღელ ხარს შეა- ბამდა და ისე მსუბუქათ ატარებდა, რომ იმის ხარი ვერც კი გაიგებდა ტვირთს. რვა საეჭვო დღიურის მაგი- ერათ ის თხუთმეტ—ოცს ან რაო- დენსაც ისურვებდა, ხნამდა და ხნამდა საკუთრათ. თავისუფალი დროც ბევ- რი გადაურჩებოდა—ოჯახსაც ბევრს შეჰმატებდა-მგონია, ეს ურიგო არ იქ- ნებოდა; თუმცა ზოგიერთი გლეხნი და უფრო თავადობა, რომელიც არცა ხნამენ და არცა სთესენ, და სარჩოს ზეცით პოულობენ იმასაც ამბობდენ ხოლმე: მაგ გუთნით ნახანის პური ბელელში ვერ შევაო, როდესაც მე ორ უღლით ძახეთში ეხნამდი იმითი და მოულოდნელათ პური კი ქარბათ მომდიოდა.

რომ ახლის კარგს იარაღს კარგი ხმარება უნდა და ეს მოითხოვს ცოდ-

III

საქმეები ამ მდგომარეობაში იყო, იმათი ცხოვრება ჩვეულებისა მეტრ მიდიოდა, როდესაც ერთს საღამოს მორლოყო თავის გალაგნის კართან ჰკატხედ იჯდა და დროს გასატარებ- ლად ჩხირსა სთლიდა. იქვე იდგა სარ- ქალი და ახალი მწყემსის დაჭერაზედ ელაპარაკებოდა.

— რაი ჰქვიან? ჰკითხა მორლოყომ.

— ბეჟიაი. შპასუხა სარქალიმა.

— ძარგი მწყემსი კია?

— მწყემსი რაილა თქმა უნდა, ცხორ- სა და ბატკანს ხმაზედ იცნობს.

— როგორა დგება?

— ორმოც ცხვარს იზიარებს.

— თუ ივარგა ფასი ბევრი არაა. ბადასწყვიტა ცხვრის პატრონმა და ცოტა სიჩუმის შემდეგ დაუმატა:—აბა დაუძახე.

— არ ვიარა რამდენიმე წუთმა, რო- დესაც ბეჟია ერთი კაცის თანა დას- წრებით მოურიგდა მორლოყოს და ამ დამსწრეს ერთი მანეთი სამოწმო

ნას, რომელიც ჩვენ ტეტას არა აქვს და რომელიც მან უნდა მისწავლოს თვითვეული ნასწავლად—განაცხადი მყ- ზობლისაგან ან უკეთ ესთქვათ: ეს სწავლა უნდა გაერცელდეს სამეურნეო სასწავლებლით, რომელიც დღევან- დამდის ჩვენში არ არსებობს და სა- სურველი-კია, მალე დაარსონ არა ერ- თი, არამედ რამდენიმე, ამისი კი მეც თანახმა ვარ.

გლად. ჯანდიერი.

კერძო საზავადყოფო

კუთხე, სკოლის ქუჩა, სკანდინავიის სსსდ.

პედამყოფებს მუდამ დღე მიიღებენ.

ღლით: 9 ს სათიდან 10 1/2-მდის ნა- ვასარტიანც—სირჭიკიუფ და კვერჩიუფ ჯავადყოფისა და რუდკოესკი—ქაღის, ყმაწვილის და შინჯან ჯავადყოფი; 10 1/2 საათიდან 12 საათ. შახ-აზიზ—შინჯ- გან ჯავადყოფისათვის. 12 საათიდან 1 საათ. თვალის ჯავადყოფი. ლარიო- ნოვი მუდამ დღე კვირასა და ოთხშაბათს გაზდა, და რეინი ოთხშ. და კვირას.

სალამოს: 5 საათიდან 7-მდის უშა- კოვი—ყმაწვილესის და ყელის ჯავადყო- ფი. სამშაბათობით, სუთშაბ. და შა- ბათობით. ნერვების, მსისიურ ჯავადყოფი და ელექტრო-ტრანზისა—პრუთინო- ვი მუდამ დღე და კონსულტანტად ბა- ბაევი სამშაბათობით და შაბათობით. საზოგადო კონსულტაცია კვირისა სამშ. - შაბათობით საღამოს 7 საათ. გ-მდის. მუდამი კრავატები.

ფასი რეკვისათვის—50 კან., კან- სულტაციისა—3 მან. დაჩიბებს უფა- სოდ.

საჯავადყოფოს დირექტორი
მ. ნოვოსარტიანცი.

(თვით საჯავადყოფოში დგას).

საჯავადყოფოში ამ მოკლე ხანში გაი- სსნება წყლით საექიმო განყოფილება ექ. ტელაჩუხის სელმძღვანელობით.

მისცა. ეს იყო ნიშანი რომ იმათი პირობა დამტკიცდა.

— სიცოცა! დაუძახა სახლის პატ- რონმა და კარებში გამოჩნდა ქალი.

— რაი გინდა?

— აი ახალი მწყემსი დაეიყენეთ, უთხრა მამამ და გააგრძელა:—შინაუ- რი არაყი გექნების, მოგვიტანე დაე- ლოცოთ.

მაღმა შეხედა მწყემსს, გაწითლდა, ჩაღუნა თავი და კარებს ხელი გააე- ლო.

ამ ხანში ბეჟიამაც გახედა სიცოცს, მაგრამ იმანაც მაშინვე ჩაღუნა თავი და მზისგან დამწვარი პირი სახეზედ მასაც თითქოს სიწითლე დაეტყო.

— რაილა მოგივდა? ვერ გაიგონე? მოაგონა მამამ ქალს, რომელიც იმაე ადგილზედ იდგა.

— მხლავ, ეხლავ! შპასუხა ქალმა და საჩქაროდ გაბრუნდა.

ს. მოხსუბარძი.

(გაგრძელება)

ბზილის საკურნალო.

ავადყოფილები მიიღებენ დილის რვა საათიდან თორმეტ საათამდე.

ორ შაბათს. გარალევი და ლისიცი— შინაგან ავადყოფილებს; კელდიში— სიფილისტიკური და სირურგიული ავადყოფილებს; ბასუტოვი— ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ავადყოფილებს; ბაბაკვი— მარტოების სისუსტის და შინაგან ავადყოფილებს.

სამ შაბათს. მანკვი— სირურგიული ავადყოფილებს; ლისიცი— შინაგან ავადყოფილებს; კელდიში— სიფილისტიკური და სირურგიული ავადყოფილებს; ბასუტოვი— ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ავადყოფილებს; ბაბაკვი და დანიელ-ბუტოვი— მარტოების სისუსტის და შინაგან ავადყოფილებს.

მთხ შაბათს. ლისიცი და მირმანოვი შინაგან ავადყოფილებს; კელდიში— სიფილისტიკური და სირურგიული ავადყოფილებს; ბასუტოვი— ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ავადყოფილებს; ბაბაკვი— მარტოების სისუსტის ავადყოფილებს.

ხუთ შაბათს. ლისიცი— შინაგან ავადყოფილებს; კელდიში— სიფილისტიკური და სირურგიული ავადყოფილებს; ბასუტოვი— ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ავადყოფილებს; ბაბაკვი— მარტოების ავადყოფილებს.

შარასკეგს. მინკვი— სირურგიული ავადყოფილებს; ლისიცი, მირმანოვი და დანიელ-ბუტოვი— შინაგან ავადყოფილებს; კელდიში— სიფილისტიკური და სირურგიული ავადყოფილებს; ბასუტოვი— ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ავადყოფილებს; ბაბაკვი— მარტოების სისუსტის ავადყოფილებს.

შაბათს. ლისიცი— შინაგან ავადყოფილებს; კელდიში— სიფილისტიკური და სირურგიული ავადყოფილებს; ბასუტოვი— ბუბიაზის, ქალების და ყმაწვილების ავადყოფილებს; ბაბაკვი— მარტოების სისუსტის ავადყოფილებს.

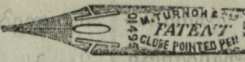
ბანსხაღებანი

ბზილის საქალაქო ბამბეობა ამით აცხადებს, რომ 4 ივნისს 1883 წ. გაიქცა ტარგით 1655 ქუჩის ფანტის ნავით განათება ზეითი რიცხვიდან ორი წლის ვადით.

დაწვრილებითი პირბუები შეუძლიანთ შეიტყონ საქალაქო გამგეობაში უოკედ დღე, 2 საათამდე. (3-2)

სავაჭრო სასლის კანტონი „იაკორ კასუმი და კომპ.“ აუწყებს ვისაც 1 და 2 განყოფილების წილი აქვს ადუბულ, რომ ამ თვის ათიდან კანტონიდან მთელი გავლილი წლის 1882-ს, დივიდენდს მიიღებენ: 1 განყოფილების წილის პატრონები ას თუმანზედ—127 მ. და 2 გ. და 2 წილი პატრონებთან თუმანზედ 110 მ. და 60 გ. (3-3)

საგლობუსო

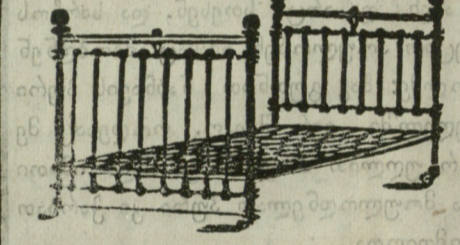

რომლებთან შეიძლება წერა სულ მსხვილ, უსუფთო ქაღალდი. ერთადერთი საგანტონი— ინგლისი მალზია. იქვეა აუარებული სხვა-და-სხვა გვარის გაღებები, უკველის „სელისათვის“— 25% იათად, ვინც სხვაგან. იქვე: მელანი, ქაღალდი, კანკერტები, რეულები, ლაქი, კანხანა, შინაღი, გაღებები, ბუბიაზიკები, პორტ-სიკარები, ალბომები, რამკები, მაკრატლები, კაბები, სანთელი, საღესი, ჰატარა ჭურჭლების სწიქად (ბორაქი), თეთრეულისათვის, ჰატარა საღესი იატაკისათვის კლიონები, ტანტები, სავარდლები, სარკები, სავარდლები, პეზმენი, ზარები, ბინოკლები, რეუტები, ვატარაქები, მზის-სათები, კამპასები, ტერმომეტრები, მუწეები, ნემსები, მაგნეტები, სკისტოკი, პომოჩი, ქამრები, სარტყლები, საყლეური, პრეპები, სპრობები, კანხები, ფილტრები, მხატვები თავის, ტანისმოსას, ცხენის და პატრინისა მაგნეტოები. კრავები, საყვირა ქაღალდი ვატარ-გლახეტიისათვის და სხვ. და სხვ. პატარა— 20 კ. (100-16)

ინგლისის მადახიაში თვის ანოპოზა ნი მაქმასტერი აქვე ისეიდება ქინის პომადა თმების გასამაგრებლად. ფასი 1 მან. სლოტები თავის ტვივილის მოსახლობლად, ტუალეტის საბონი, დუხები და სხვ. (100-76)

შაქლები აუარებული და ისეიდება ქარხნის ფასებით მმთა ტარნობლების ქარხნის ადვის საწეობში ლარის-მელიქოვის ქუჩა, სას. ზუბალვისა სასულიერო სემინარიის პირ-და-პირ. ნარდათ შეიძველთ დაეთმობათ. (40-3)

ინგლისური რინის კრამოტები

ერთ საწოლიანი 8 მ. და ორ საწოლიანი 14 მ., ლეები გატენილი ზღვის ბალსით 5-დან—9 მან. ინგლისურს მალზიაში. იქვე ისეიდება 25% იათათ სანამ სხვაგან სადმე: ჭურჭელი, დანა-ჩანგალი, კოვზები, ფანდოსები, კლიტები, საფანგები, რინის გაღებები, ქაღალდი, ნინები, რეკლუკები, თოფები, კაცისა და ქალის უნაგირები, ალბომები, გლახები, ჩაი 1-ლის ხარისხისა. (100-64)

ინგლისის მალაზია Maison de confiance

Table with 4 columns: Item description, Price 1, Price 2, Price 3. Includes items like 'საუკეთესო', 'იქვე ისეიდება სხვა საქონელი', 'პირველი ხარისხის', 'მეორის', 'მესამის'.

ქალღია, შოკოლადი, კაკო, კანფეტები, მურაბები, მაგნეზია, უნაგირები, კლიონკა, წინდები—კაცის და ქალის, ხელ-სახოცები, მაკინტონი კალენკარი—სულ ყველაფერი 25, დამ 5 პროცენტით უფრო იათად-ვიდრე სხვა რომელსამე მალზიაში. მინც ქალაქს გარედამ 25 მანეთი-დამ 1,000 მანეთამდინ საქონელს გამოიწერს, ვასაგზუნს არაფერს არ იზღის. (100-77)

ბამბეობა ხარაგულებთან, რომელნიც იყიდებანთ თფილისის ბარებში, „უქნებში“ და დაცარებით 1 მანისადამ 1 ივნისამდე. ბამბეობარი ჰური: ხორბლის ფქვილის პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 1/2 მეორის „ —1 გირ. 3 1/2 მესამის „ —1 გირ. — იმავე ფქვილ. თორნიეში გამოცხვარი: პირველის ხარისხის—1 გირ. 5 1/2 მეორის „ —1 გირ. 4 კ. ჰვარის-მამის პური: პირველ ხარისხში 1 გირ. 5 1/2 მეორის „ —1 გირ. 4 1/2 მესამის „ —1 გირ. 4 კ. ძროხის ხორცი: პირველის ხარისხის—1 გირ. 11 კ. მეორის „ —1 გირ. 9 კ. სუქი „ —1 გირ. 17 კ. მწვრის ხორცი —1 გირ. 11 კ. ლორის ხორცი: პირველი ხარისხის—1 გირ. — მეორის „ —1 გირ. —

შვერდოვის გაზეთის სააგენტოში მიღებული პირველი რეკლამის-ში ახლად-გამოცემული რეკლამის ქართულის ბიბლიოთეკისა. № იყიდება 75 კაპ.

ნომერი შედგენილია მშვენიერად და ღირს-საყურადღებოდ მკითხველთათვის. (10-9)

მმართველობა „ქართველთა-შორის წერა-გითხვის გამავრცელებელის საზოგადოებისა“ ამით აცხადებს, რომ 25 მანის, სადამოს ექვს საათზედ სათავად-სახურთ სკოლის დარბაზში იქმნება წლიური კრება „საზოგადოების“ წევრთა.

კრების განსახილველად შედგები საგნებია დანიშნული:

- 1) მოსქენა და დამტკიცება „საზოგადოების“ საქმეთ-წარმოებისა 15 მაისიდან 1882 წ. 15 მაისამდე 1883 წლისა.
2) მოსქენა და დამტკიცება მოძავლის წლისათვის შედგენილის სავარაუდო შემოსავლის და დასახარჯის ფულის სინის—და
3) საზოგადოების ახალ წევრთ ადმონიკვა.
ბბ-ნი წევრთ იქვე შეუძლიანთ შემოიტანონ მათ მიერ-სვედრი წარსულის წლის საწევრო ფული. (8-3)

ტფილისში, ჩარკვიანის წიგნის მალზიაში ისეიდება.

სამართველო საგნოთხი გამოცემული მიხეილ საბინის-მიერ. ფასი ყველგან ზეიდმეტი მანეთი. გარეშე პირთ შეუძლიანთ მიმართონ პ. ზაქარია ჭიჭინაძეს, აღნიშნულის ფასით.

ახალი მართული კარაბალინი

ისეიდება ბზილისში: შვერდოვის და გრეჭოვის წიგნების მალზიაში; მუთაისში: მურადოვის და ჭიჭინის წიგნების მალზიაში.

ფასი უღიანის ერთი მანეთი.

„სიკო“ მოთხრობა

ა. მოხუბარიძისა (პაპაშვილის) ფასი 30 კაპ.

ისეიდება შვერდოვის პავლიონში.

გრ. ჩარკვიანის წიგნის მალზიაში ისეიდება: ქართველი გლახიკები № 1 ჩახრუხადმი შემოკლებულის ბიოგრაფიით. გამოცემის წ. ჭიჭინაძისა. ფასი 20 კაპ.

პ. ბეჭინაძის და პ. ქოქაშვილის და კომპ. სავაჭრო სასლის საწეობში, არწრუნის ქარვასლაში სასხლის ქუჩაზედ, ნარდად ისეიდება ბროდნის ქარხნის შაქარი, საფინადი, ღაღის ფქვილი ორთქლის წისქვილისა კლეიმანისა და იულიუსისა და მაკარონი სახდარისისა. (3-3)